

Sprawozdanie z III spotkania Zespołu Lokalnej Współpracy zorganizowanego w ramach prac nad Planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jasiołka PLH180011 (Krosno, 13.12.2012)

Trzecie spotkanie Zespołu Lokalnej Współpracy (ZLW) dla obszaru Natura 2000 Jasiołka PLH180011 odbyło się dn. 13.12.2012 r. w budynku Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie. Spotkanie prowadził koordynator planu pan Wojciech Mróz. Generalna część spotkania została przeznaczona na dyskusję nad projektem PZO, a w szczególności nad zapisami dotyczącymi proponowanych zadań ochronnych oraz wskazań do dokumentów planistycznych.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska w Rzeszowie we współpracy z Instytutem Ochrony Przyrody PAN w Krakowie.

Do udziału w spotkaniu zaproszeni zostali przedstawiciele samorządów lokalnych, Lasów Państwowych, Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, Parku Krajobrazowego i Parku Narodowego sąsiadującego z obszarem, lokalni działacze, organizacje pozarządowe oraz lokalni przedsiębiorcy.

PROGRAM SPOTKANIA:

10:00 – Przywitanie i przedstawienie uczestników

10:15 – Prezentacja planu zadań ochronnych dla obszaru Jasiołka PLH180011

12:00 – 12:30 Przerwa z poczęstunkiem

12:30 – Ciąg dalszy prezentacji planu oraz dyskusja

PROWADZĄCY:

Wojciech Mróz – koordynator z ramienia wykonawcy planu zadań ochronnych dla obszaru PLH180011 Jasiołka (Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie), ekspert botanik

UCZESTNICY:

Sławomir Lubojemski - Starostwo Powiatowe w Krośnie,

Lucyna Zymyn – Podkarpackie Biuro Planowania Przestrzennego w Rzeszowie/Oddział w Krośnie,

Ewa Kusaj – Przedsiębiorstwo Produkcji Materiałów Drogowych w Rzeszowie Sp. z o.o.,

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

GENERALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Katarzyna Ciuła - Przedsiębiorstwo Produkcji Materiałów Drogowych w Rzeszowie Sp. z o.o.,

Wiesław Kubit – Rafineria Nafty Jedlicze S.A.,

Dorota Rogąła – Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie,

Maciej Ciuła – Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie.

Spotkanie otworzył pan Wojciech Mróz, koordynator z ramienia wykonawcy Planu zadań ochronnych dla obszaru Jasiołka. Następnie przystąpił do omawiania poszczególnych działań ochronnych zamieszczonych w dokumencie PZO oraz uwag zgłaszanych do nich na poprzednim spotkaniu ZLW. Zagadnienia te na bieżąco były komentowane przez uczestników spotkania. Zapis przebiegu dyskusji zamieszczono poniżej. Przedstawiana w trakcie spotkania prezentacja zamieszczona jest na stronie internetowej RDOŚ w Rzeszowie (<http://rzeszow.rdos.gov.pl>) w zakładce „Plany zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000”.

PRZEBIEG DYSKUSJI:

Pan Wojciech Mróz

Odniósł się do pierwszego zadania ochronnego – usuwania obcych gatunków inwazyjnych. Przypomniał, iż ekspansja gatunków obcych jest zjawiskiem szybkim, zachodzić może w łąkach oraz na siedliskach kamieńców. Następnie nawiązał do stanu prac projektem PZO i procedury dalszego jego opracowania. Podkreślił, iż dotychczasowe doświadczenia wskazują, iż projekt planu po zakończeniu prac ZLW dalej podlegał będzie licznym konsultacjom i dopracowaniu.

Pan Maciej Ciuła

Zapytał, czy planowane jest kolejne spotkanie Zespołu Lokalnej Współpracy.

Pan Wojciech Mróz

Zadeklarował zorganizowanie kolejnego spotkania.

Pani Dorota Rogąła

Dodała, że na kolejnym spotkaniu będzie można zapoznać się z kompletną dokumentacją projektu PZO.

Pan Sławomir Lubojemski

Poprosił, by materiały zostały udostępnione członkom ZLW na co najmniej dwa tygodnie przed terminem spotkania.

Pani Dorota Rogąła

Poinformowała, że spotkanie odbędzie się prawdopodobnie w okolicy kwietnia.

Pan Wojciech Mróz

Powrócił do tematu gatunków obcych. Poinformował, iż choć dla gospodarki i zdrowia człowieka gatunki obce są szkodliwe jedynie sporadycznie (np. inwazje barszczu

sosnowskiego), mogą one całkowicie zniszczyć siedliska łągów i kamieńców. Do szczególnie niebezpiecznych należy barszcz Sosnowskiego i rdestowiec ostrokończysty. Podkreślił, iż optymalnie powinno się usuwać gatunki obce w początkowej fazie rozprzestrzeniania. Wyraził opinię, iż najskuteczniejszą metodą na terenach chronionych jest ręczne wykopywanie osobników. Działanie należy poprzedzić szczegółową inwentaryzacją stanowisk. W dalszej części wypowiedzi odniósł się do zadania ograniczenia zniszczeń kamieńców w wyniku nielegalnego poboru żwiru. Poinformował, iż zapis dotyczący wykonania przegród parkingowych na niedopuszczonych do ruchu publicznego drogach i ścieżkach z dokumentacji usunięto.

Pan Sławomir Lubojemski

Wyraził opinię, iż takie przeszkody nie odniosłyby oczekiwanego rezultatu, z łatwością mogą być omijane.

Pan Maciej Ciuła

Przypomniał, iż na ostatnim spotkaniu ZLW zamiast stawiania przegród na drogach dojazdowych zaproponowano działalność edukacyjną oraz informowanie o możliwych sposobach interwencji w razie zaobserwowania nielegalnego poboru żwiru z rzeki.

Pani Ewa Kusaj

Wyraziła opinię, iż informowanie policji o przestępstwie postrzegane jest przez lokalną społeczność jako donos, inaczej może być w przypadku informowania służb wodnych. Zaproponowała ustawienie w miejscach nielegalnego poboru żwiru tablic zakazu.

Pani Lucyna Lzymyn

Zaproponowała z kolei wprowadzenie jedynie tablic z informacją o prowadzonym monitoringu terenu.

Pan Wojciech Mróz

Zgodził się z przedmówcami, że pomysł z tablicami może być skuteczny. Przytoczył przykład Magurskiego Parku Narodowego, gdzie zamontowano tablice informujące o prowadzonym monitoringu, straż Parku patroluje tereny narażone na kłusownictwo.

Pani Ewa Kusaj

Wyraziła opinię, że służby wodne powinny wykonywać kontrole nad rzeką. Dodatkowo zasugerowała, że kontrola miejsc narażonych na nielegalny pobór żwiru być może leży w zakresie kompetencji RZGW inspektoratu w Jaśle.

Pan Wojciech Mróz

Podsumował, iż w zadaniach ochronnych znajdzie się zapis o konieczności monitoringu miejsc nielegalnego poboru żwiru, umieszczeniu tablic informacyjno-ostrzegawczych oraz ogłoszeń.

Pani Ewa Kusaj

Poinformowała, że zjazd do Jasiołki odbywa się drogami odchodzącymi od głównej drogi S9. Zasugerowała, by tablice zostały umieszczone przy bocznych drogach dojazdowych.

Pani Dorota Rogala

Przechodząc do kolejnego zadania ochronnego zapytała o lokalizację miejsca zwanego w dokumentacji hałdą.

Dyskutowane zagadnienie dotyczy zadania ochronnego A7 „Likwidacja wału usypanego ze skały płonnej ciągnącego się wzdłuż Jasiołki w rejonie ujścia potoku” mającego na celu poprawę stanu skójkii gruboskorupowej. Wał zlokalizowany jest na działkach nr 291 i 341 wzdłuż rzeki Jasiołka.

Pan Wojciech Mróz

Zaprezentował lokalizację miejsca opisanego w dokumentacji jako hałda.

Pani Ewa Kusaj

Poinformowała, że przedstawiany obiekt nie jest hałdą, lecz wałem. Poinformowała, że eksploatacja była prowadzona na tym terenie w latach 70-tych. Zgodnie z projektem zagospodarowania terenu, po zakończeniu eksploatacji nastąpiła rekultywacja polegająca na nawiezieniu i rozplantowaniu mas ziemnych w sąsiedztwie koryta Jasiołki.

Pan Wojciech Mróz

Przypomniał, że obszar Jasiołka został wyznaczony ze względu na siedliska kamieńców i populację skójkii. Podkreślił, że są to główne przedmioty ochrony obszaru a ich występowanie kumuluje się w omawianym miejscu. Zauważył, iż łęg jest zasypywany przez materiał skalny.

Pani Dorota Rogala

Poprosiła o doprecyzowanie definicji łęgu.

Pan Wojciech Mróz

Wyjaśnił, że zarośla wierzbowe są także traktowane jako siedlisko przyrodnicze (łęgi), stanowiące bufor chroniący koryto rzeki.

Pani Ewa Kusaj

Przypomniała, że już na pierwszym spotkaniu postulowała odbycie wizji terenowej w tamtym rejonie. Poinformowała, że od wału do ujścia Panny były prowadzone prace rekultywacyjne do 2006 roku i teren obecnie wygląda inaczej niż na prezentowanym zdjęciu.

Pani Dorota Rogala

Zapytała o wysokość i długość wału.

Pani Ewa Kusaj

Odpowiedziała, że ma on około 50m wysokości i ciągnie się wzdłuż rzeki na długości całej działki o numerze ewidencyjnym 291.

Pani Dorota Rogala

Wyraziła opinię, iż wizja terenowa i wyjaśnienie na miejscu wszystkich wątpliwości są niezbędne.

Pani Ewa Kusaj

Poinformowała, że teren wygląda jak wał jedynie od strony rzeki Jasiołka. Pozostała część jest na takim samym poziomie jak reszta gruntu.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, że skarpa została zdiagnozowana jako zagrożenie z powodu drobnego materiału skalnego zamulającego rzekę podczas wezbrań. Poinformował, że zjawisko to utrudnia tarło m.in. brzance, która składa ikrę w przestrzeniach między kamieniami. Zjawisko szkodliwe jest także dla skójki gruboskorupowej w wyniku zarówno bezpośredniego oddziaływania (osłabienie osobników) jak i pośredniego (skójka potrzebuje odpowiednich gatunków ryb m.in. brzanki do swojego cyklu rozwojowego).

Pani Ewa Kusaj

Wskazała, że skójka nie preferuje odcinków rzeki o szybkim nurcie, a teren o którym mowa posiada dość szybki nurt. Nie można też mówić o długotrwałym zamuleniu.

Pan Wojciech Mróz

Przypomniał, że w wyniku zamulenia pogarszają się możliwości rozrodu skójki, dodatkowo negatywnemu oddziaływaniu podlega także brzanka. Poinformował, że monitoring skójki wykazał jej obecność na omawianym terenie, lecz jej stan określono jako zły.

Pani Ewa Kusaj

Poinformowała, że skarpa powstała na skutek legalnej działalności Przedsiębiorstwa Produkcji Materiałów Drogowych w Rzeszowie w wyniku pozwolenia wodno-prawnego na regulację koryta rzeki Jasiołka i zagospodarowanie terenu po żwirowni „Dukla”. Wyraziła opinię, że rzeka niesie drobny materiał skalny, lecz przy szybkim nurcie występującym na omawianym odcinku nie może zajść zjawisko sedymentacji.

Pan Wojciech Mróz

Zapytał, czy plan rekultywacji zakładał monitoring przyrodniczy.

Pani Ewa Kusaj

Odpowiedziała, że plan powstał w 1999 roku, monitoring nie był wtedy wymagany.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, iż plan wykonywany obecnie taki monitoring musiałyby zakładać.

Pan Maciej Ciuła

Podsumował, że istnieje konieczność wizji terenowej wraz z ekspertami. W trakcie takiej wizji należy ocenić czy występuje spływ materiału skalnego ze skarpy, a jeśli tak to spróbować określić jego wpływ na przedmioty ochrony obszaru.

Pani Ewa Kusaj

Podkreśliła, że drobna frakcja nie może zamulać rzeki, a jedynie frakcja pylasta. Poinformowała, że nawieziony na omawiany teren materiał zawierał jedynie materiał ziemny i skalny, w którym frakcja pylasta kształtuje się na poziomie ok. 20 %. Zasugerowała, iż w przypadku wymywania wał nie utrzymałby się do dnia dzisiejszego.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, iż wpływ nie zawsze jest jednorazowy, lecz może być rozłożony w czasie. Podkreślił, że niezwykle ważnym zadaniem jest utrzymanie ciągłości populacji i omawiany teren powinien być pod tym kątem zdiagnozowany.

Pani Maciej Ciuła

Zaproponował, by w PZO znalazł się zapis zalecający monitoring tego miejsca.

Pani Dorota Rogala

Zapytała, na jakiej podstawie eksperci zdiagnozowali to zagrożenie dla skójkii i brzanki, czy prowadzili badania w tym zakresie.

Pan Wojciech Mróz

Poinformował, iż obecnie w Instytucie prowadzona jest hodowla skójek na cele reintrodukcyjne. Zespół pani doktor Katarzyny Zając prowadził szereg badań nad ekologią i wymaganiami siedliskowymi skójkii.

Pani Lucyna Zymyn

Zasugerowała prowadzenie monitoringu polegającego na zbadaniu frakcji pylastych w próbce wody pobranej z rzeki przed i po przepłynięciu przez omawiany teren.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, że samo negatywne oddziaływanie zamulenia na skójkę jest faktem stwierdzonym przez eksperta na podstawie jego specjalistycznej wiedzy. Weryfikacji ma podlegać zmiana zamulenia rzeki oraz rozmieszczenie skójkii na tym terenie.

Pani Dorota Rogala

Przypomniała, że według zapisów dokumentacji PZO skójkii optymalne warunki posiada dopiero poniżej miejscowości Dukla. Wyżej położony odcinek, z uwagi na szybki nurt, nie jest dla niej optymalnym siedliskiem.

Pan Wojciech Mróz

Odparł, że być może warunki stworzone przez człowieka na omawianym terenie wpłynęły na pogorszenie stanu siedliska. Być może w innych warunkach skójką mogłaby osiągnąć tu właściwy stan zachowania.

Pani Ewa Kusaj

Podkreśliła, że Jasiołka na omawianym terenie ma charakter górski, poniżej Dukli ulega on zmianie.

Pan Wojciech Mróz

Podał przykład z rzeki Biała Tarnowska gdzie stwierdzono populację skójką w górskim fragmencie rzeki. Wyraził opinię, że zniszczenie populacji skójką związane jest z miejscami regulacji rzeki i zniekształceniami koryta. Podsumowując tą część dyskusji zaproponował by w dokumentacji PZO wpisać zadanie polegające na monitoringu omawianego terenu, a oddziaływanie skarpy zaznaczyć jako potencjalne zagrożenie. Dodatkowo zaproponował, by wpisać warunkowe działanie ochronne - w przypadku potwierdzenia negatywnego wpływu skarpy podjęcie działań renaturalizacyjnych.

Pani Ewa Kusaj

Wyraziła opinię, iż planowanie działań renaturalizacyjnych na terenie przeznaczonym w miejscowym planie pod zbiornik wodny Dukła nie jest racjonalne.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, iż budowa zbiornika zlikwiduje przedmioty ochrony, dla których obszar został utworzony.

Pani Ewa Kusaj

Przypomniała o ustawowym zapisie mówiącym o nadrzędnym interesie publicznym.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, iż w takim wypadku konieczna jest kompensacja przyrodnicza, która polega na wyznaczeniu nowego obszaru dla ochrony kamieńców i skójką co realnie jest niemożliwe. Wyraził opinię, że kompensacja jest trudnym i kosztochłonnym przedsięwzięciem.

Pani Ewa Kusaj

Odpowiedziała, że w przypadku stwierdzenia konieczności działań renaturalizacyjnych na terenie przewidzianym w planach pod zbiornik mamy do czynienia z sytuacją konfliktową.

Pani Lucyna Zymyn

Poinformowała, iż w Podkarpackim Biurze Planowania Przestrzennego w Rzeszowie powstaje nowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego, w którym znalazł się zapis o trzech zbiornikach: Kąty-Myscowa, Dukła, Rudawka Rymanowska. Poinformowała, że podczas spotkania przedstawicieli PBPP z RZGW w Krakowie zasugerowano by w Planie utrzymany został zapis o planowanych zbiornikach z powodu powtarzających się okresów suszy. Poinformowała, że RZGW będzie przystępować

do opracowania programu ochrony przed suszą. Wyraziła opinię, że znaczna ingerencja w środowisko przyrodnicze wynikająca z budowy zbiorników jest wysoce prawdopodobna.

Pan Wojciech Mróz

Podkreślił, iż wybudowanie zbiornika Dukła oznacza w praktyce likwidację obszaru Natura 2000 Jasiołka. Poinformował, iż Komisja Europejska zgłosiła konieczność uzupełnienia przez rząd RP pierwszej listy zgłoszonych obszarów Natura 2000 m.in. z powodu niewystarczającej reprezentacji kamieńców i skójkki w zgłoszonych obszarach. Obszar Jasiołka został zgłoszony w 2007 roku jako obszar o znaczeniu wspólnotowym. Wyraził wątpliwość, by możliwa była likwidacja obszaru. W przyszłości okaże się czy budowa zbiornika Dukła będzie wykazywana jako nadrzędny interes publiczny i czy nie ma rzeczywiście innych alternatywnych rozwiązań.

Pan Sławomir Lubojemski

Wyraził opinię, iż wyznaczanie kamieńców na potokach i rzekach górskich jest działaniem bezsensownym, gdyż po każdym wezbraniu ich lokalizacja ulega zmianie.

Pan Wojciech Mróz

Poinformował, iż według definicji zawartej w Dyrektywie siedliskowej siedliska kamieńców obejmują całe koryto wraz z rzeką. Wyraził opinię, iż obecność kamieńców stanowi wskaźnik, że dany odcinek rzeki zachowuje swoją naturalną dynamikę i należy go chronić. Każda inwestycja w korycie rzeki dotyczy siedliska przyrodniczego 3220. Przypomniał, iż według dotychczasowych prac inwentaryzacyjnych siedlisko to występuje jedynie do miejscowości Dukła. Wyraził opinię, że jest to najcenniejszy odcinek rzeki Jasiołka.

Pan Maciej Ciuła

Podkreślił, iż decyzja o powstaniu zbiornika nie może być sprzeczna z Dyrektywą siedliskową, czy Dyrektywą szkodową.

Pani Lucyna Zymyn

Przyznała, że sprawa nie będzie prosta. Poinformowała, że Dyrektywa powodziowa zaleca rozpatrywanie problemu powodzi nie jednostkowo, lecz w skali dorzecza. RZGW wykonało to zalecenie wskazując miejsca do zabezpieczenia przed skutkami powodzi w skali dorzecza Górnej Wisły. Powstający obecnie w RZGW program wskaże sposoby zabezpieczania przed suszą.

Pan Sławomir Lubojemski

Przypomniał, iż zbiorniki retencyjne nie tylko chronią przed powodzią, ale także zabezpieczają przed suszą.

Pan Maciej Ciuła

Zgodził się z panem Wojciechem Mrozem, że nie można pomijać tematu ewentualnej renaturalizacji z powodu planu budowy zbiornika. Podsumował tą część dyskusji. Ustalono, iż w przypadku stwierdzenia negatywnego oddziaływania skarpy na przedmioty ochrony, należy niezwłocznie ustalić co należy zrobić, kto będzie odpowiedzialny za działania

renaturalizacyjne oraz skonfrontować pomysł z polityką zarządzania wodami w województwie podkarpackim (plany budowy zbiornika na tym terenie).

Pani Dorota Rogała

Podkreśliła konieczność uzasadnienia negatywnego wpływu skarpy na stan siedlisk i gatunków.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, że jeśli chodzi o liczebność i stan skójkii teren jest dobrze przebadany.

Pan Maciej Ciuła

Podkreślił, iż eksperci mają ogólną wiedzę co stanowi zagrożenie dla skójkii, jednak brak potwierdzenia dla tej konkretnej sytuacji. Trzeba mieć solidne podstawy by wydawać środki na renaturalizację tego terenu.

Po krótkiej przerwie doprecyzowano definicję przedmiotu poprzedniego fragmentu dyskusji jako „skarpy zrehabilitowanego terenu”. Kontynuowano dyskusję skupiając się na kolejnym zadaniu – „przebudowa jazów w Szczepańcowej oraz progu wodnego w Jedliczu”.

Pan Wojciech Mróz

Przypomniał o projekcie realizowanym przez RZGW "Przywrócenie drożności korytarza ekologicznego rzeki Wisłoki i jej dopływów". Poinformował, iż zarówno na jazie w Szczepańcowej jak i na progu wodnym w Jedliczu została zaplanowana przebudowa pod kątem udroźnienia korytarza migracyjnego rzeki Jasiołka.

Pan Wiesław Kubit

Poinformował, że rafineria w Jedliczu nie została poinformowana o realizacji projektu.

Pan Maciej Ciuła

Zapytał kto jest beneficjentem projektu.

Pan Wojciech Mróz

Odpowiedział, że RZGW w Krakowie.

Pan Wiesław Kubit

Poinformował, że rafineria w Jedliczu dzierżawi teren, na którym znajduje się próg wodny. Zapytał, czy są dostępne dane udowadniające, iż próg w Jedliczu stanowi realną przeszkodę dla ryb, gdyż jego wysokość jest relatywnie niewielka, a przy wyższym stanie wód jest całkiem zalany.

Pan Wojciech Mróz

Przytoczył doświadczenia z podobnego projektu realizowanego na rzece Biała Tarnowska przez RZGW Kraków. Wyraził opinię, iż są to podobne progi jak na Jasiołce. Zauważył, iż nie wpisanie realizowanego projektu związanego z ochroną przyrody do PZO mogło by powodować konflikt.

Pan Maciej Ciuła

Poinformował, że listy zatwierdzonych projektów są umieszczone na stronie CKPŚ. Wyraził zdziwienie, iż dzierżawca nie ma informacji o projekcie przebudowy.

Pan Sławomir Lubojemski

Wyraził opinię, że na rzece Jasiołka znajdują się więcej podobnych progów.

Pan Maciej Ciuła

Podkreślił, iż w dokumencie PZO trzeba zaznaczyć, że RZGW jest przedmiotem odpowiedzialnym za realizację zadania w ramach projektu "Przywrócenie drożności korytarza ekologicznego rzeki Wisłoki i jej dopływów". Zapytał, kto jest właścicielem jazu w Szczepańcowej.

Pan Sławomir Lubojemski

Odpowiedział, że właścicielem jest MPGK Krosno.

Pani Dorota Rogala

Zapytała, czy MPGK Krosno zostało poinformowane o spotkaniu.

Pan Wojciech Mróz

Potwierdził, że tak. Zapytał przedstawiciela rafinerii Jedlicze czy działania planowane na progu przez RZGW są jakkolwiek sprzeczne z działalnością rafinerii.

Pan Wiesław Kubit

Odpowiedział, iż w miejscu lokalizacji progów znajduje się czynne ujęcie denne zaopatrujące rafinerię w wodę. Zapytał czy przebudowa progów będzie miała wpływ na jej pobór. Poinformował, że pobór wody jest ciągły, rafineria w półroczu pobiera ok. 200 000 m³.

Pan Sławomir Lubojemski

Podkreślił, że ujęcie w Szczepańcowej zaopatruje w wodę część Krosna. Wyraził opinię, że choć istnieje alternatywne ujęcie, to sieć wodociągowa nie jest na tyle rozwinięta by jedno ujęcie mogło być wyłączone. Poinformował, że wysokość progów w Jedliczu wynosi ok. 0,5 metra. Wyraził opinię, iż nie powinno to być przeszkodą dla migracji ryb. Z kolei wysokość jazu w Szczepańcowej wynosi ok. 5 m.

Pani Dorota Rogala

Zapytała czy tak niski próg jaki jest w Jedliczu może stanowić realną przeszkodę w migracji ryb i powodować izolację populacji.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, iż skoro projekt na przebudowę progów został zatwierdzony oraz ekspert ichtiolog prof. Kukuła taki zapis zawarł w dokumentacji, potwierdza to, że omawiany próg stanowi znaczącą przeszkodę.

Pani Dorota Rogała

Zasugerowała, iż należy poprosić eksperta o doprecyzowanie dlaczego i w jakiej skali próg w Jedliczu stanowi przeszkodę dla migracji ryb.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, iż być może można tak przeprowadzić przebudowę by ujęcie wody dalej funkcjonowało. Problemem mogą być trudności z poborem wody podczas realizacji inwestycji.

Pan Wiesław Kubit

Wyraził opinię, że wybudowanie przepławki spowodować może spadek wysokości spiętrzanej wody, a tym samym utrudni pobór wody.

Pan Maciej Ciuła

Podsumował część dyskusji dotyczącą przebudowy progu wodnego. Po uzgodnieniu zapisu z RZGW w PZO należy wpisać, że zadanie przebudowy progu i jazu „będzie wykonane w ramach projektu realizowanego przez RZGW”.

Pan Wojciech Mróz

Przytoczył kolejne działanie ochronne – usunięcie nielegalnych wysypisk śmieci. Za wysypisko odpowiedzialny jest właściciel, a w przypadku nieusunięcia gmina może wszcząć postępowanie. Przyznał, że większym niebezpieczeństwem są gatunki obce, śmieci są zagrożeniem punktowym. Następnie poruszył temat stanu wód.

Pani Lucyna Zymyn

Zaproponowała, by w dokumentacji PZO nie ograniczać się wyłącznie do terminu „kanalizacja”. Znacznie korzystniej używać ogólnych sformułowań typu „rozwiązanie problemu gospodarki wodno-ściekowej”. Wyjaśniła, że prócz kanalizacji można stosować inne rozwiązania poprawiające stan wód m.in. prywatne oczyszczalnie ścieków, zbiorniki bezodpływowe. Przy rozproszonej zabudowie na terenach górskich rozwiązania takie mogą znacznie lepiej się sprawdzać niż kanalizacja.

Po przerwie obiadowej kontynuowano dyskusję.

Pan Wojciech Mróz

Poinformował, o telefonicznej konsultacji z dr Jelonkiem z RZGW Kraków. Oznajmił, że projekty budowlane przebudowy jazów i progu mają powstać do końca roku 2013. Realizacja samego projektu budowlanego wpisana jest w perspektywie finansowej RZGW na lata 2014 – 2020. Według uzyskanych informacji realizacja inwestycji planowana jest na działającym ujęciu i została uzgodniona z dzierżawcami terenu.

Odnosząc się do wskazań do dokumentów planistycznych w dokumentacji PZO poinformował, że z PZO wykreślony zostaje zapis o usunięciu planowanej inwestycji zbiornika Dukła.

Pan Maciej Ciuła

Podał przykład wypracowanego zapisu podczas spotkania członków ZLW obszaru Łysa Góra. Mowa w nim o potrzebie zbadania potencjalnego wpływu zbiornika na przedmioty ochrony.

Pani Dorota Rogala

Skonstatowała, że nie do końca jest to dobry zapis, gdyż tego rodzaju ocena jest przedmiotem procedury OOŚ, więc taki zapis byłby powieleniem istniejących zapisów prawnych.

Pani Lucyna Zymyn

Podkreśliła, że nie można pozostawić w PZO zapisu o wykreśleniu planu budowy zbiornika Dukła z dokumentów planistycznych, gdyż ustawodawca przewidział inne procedury oraz możliwości lokalizowania inwestycji na obszarach Natura 2000. Zapis taki byłby więc niezgodny z prawem.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, że także zapis planujący budowę zbiornika jest niezgodny z prawem.

Pan Maciej Ciuła

Zaproponował zapisanie w PZO, by w trakcie sporządzania oceny oddziaływania zbiornika szczególnie przebadać ewentualny negatywny wpływ na populację skótki i inne przedmioty ochrony.

Pani Ewa Kusaj

Wyraziła opinię, że są to sformułowania oczywiste. Zaproponowała, by nie poruszać w dokumencie PZO tematu zbiornika Dukła.

Pan Wojciech Mróz

Odpowiedział, że nie można pominąć tego tematu, gdyż jest on najbardziej kluczowy dla obszaru Jasiołka.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę, że zaawansowanie projektu zbiornika Dukła jest niewielkie. W MPZP jest przewidziana rezerwa terenu pod zbiornik. Ponieważ Jasiołka ma dynamiczny charakter być może zaistnieje potrzeba ustalenia nowej lokalizacji zbiornika. Podkreśliła, że projekt wpisywany jest do dokumentów planistycznych na podstawie projektów, które nie są już aktualne.

Pan Wojciech Mróz

Zaproponował wprowadzenie zapisu w formie zadania koncepcyjnego: „wielowariantowa analiza na poziomie zlewni rzeki Jasiołki z uwzględnieniem rozwiązań, w wyniku których możliwa jest realizacja celów przypisanych aktualnie budowie zbiornika”.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę, że sytuację może skomplikować plan zabezpieczenia przed suszą, w którym mogą znaleźć się zapisy o dwóch funkcjach zbiornika: przeciw powodzi i przeciw suszy. W takiej sytuacji znalezienie rozwiązania alternatywnego będzie bardzo trudne.

Pan Maciej Ciuła

Podsumował tę część dyskusji stwierdzając, że podstawowym celem zapisu w PZO dotyczącego budowy zbiornika jest podkreślenie jego potencjalnie negatywnego wpływu na przedmioty ochrony obszaru co powinna dookreślić szczegółowa ocena oddziaływania na środowisko.

Pan Wojciech Mróz

Przeszedł do kolejnego zagadnienia dotyczącego podmiotu odpowiedzialnego za realizację poszczególnych zadań ochronnych.

Pan Maciej Ciuła

Stwierdził, iż istniejący zapis dotyczący realizacji zadania „po zapewnieniu środków finansowych” na obecnym etapie prac powinien zostać w dokumentacji PZO. Dodał, iż choć samo ustanowienie planu zadań ochronnych powinno generować środki na jego realizację w rzeczywistości tak nie jest. Poinformował o aktualnej propozycji GDOŚ, by tylko zadania ochronne dotyczące priorytetowych gatunków i siedlisk były finansowane.

Pan Wojciech Mróz

Rozpoczął wątek wskazań do dokumentów planistycznych. Odniósł się do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dukla, w którym znalazły się ogólne zapisy o regulacji cieków wodnych oraz lokowaniu urządzeń wodnych. Zaproponował, by w dokumencie PZO zawrzeć wskazanie do uszczegółowienia tych zapisów. Wyraził opinię, że zapisy takie mogą stać w sprzeczności z PZO, lecz ze względu na ich ogólność nie można się do nich odnieść.

Pan Sławomir Lubojemski

Wyraził opinię, iż pojęcie „urządzenie wodne” jest bardzo szerokie.

Pani Lucyna Zymyn

Odniosła się do poprzedniego wskazania mówiącego o usunięciu zapisów związanych z zostawieniem rezerwy terenu pod zbiornik wodny „Dukla”, podkreślając że rezerwa nie musi oznaczać realizacji inwestycji.

Pani Dorota Rogala

Dodała, że zapis o postawieniu rezerwy terenu pod zbiornik wodny „Dukla” sam w sobie nie stanowi zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru, wręcz przeciwnie, gdyż hamuje zabudowę i ewentualne inwestycje w dolinie Jasiołki.

Pani Lucyna Zymyn

Nawiązała do wskazania dotyczącego eksploatacji surowców mineralnych. Zauważyła, że prawdopodobnie pobór będzie się odbywał spoza koryta, a każda koncesja wymaga oceny strategicznej oraz oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Pani Ewa Kusaj

Poruszyła zagadnienie koncesji czynnych. Zapytała czy można taką koncesję cofnąć.

Pan Wojciech Mróz

Przywołał rozwiązanie stosowane w innym obszarze, Torfowiskach Orawsko-Nowotarskich, gdzie w zapisach PZO proponowano utrzymanie koncesji do wygaśnięcia. Następnie nawiązał do wskazania dotyczącego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Chorkówka. Poinformował, iż na terenie miejscowości Machnówka zlokalizowano starorzecze, w pobliżu którego występuje wydobycie kruszywa. W dokumencie PZO uznano, iż starorzecze nie powinno być przedmiotem ochrony w obszarze. Jednak formalnie wg obowiązującego standardowego formularza danych wciąż nim jest.

Pani Lucyna Zymyn

Nawiązała do terenów wyznaczonych w planach pod rekreację. Wyraziła opinię, iż zagospodarowanie takiego terenu kanalizuje ruch turystyczny i jest znacznie bardziej korzystne.

Pan Sławomir Lubojemski

Zaproponował, by zamiast szczegółowo modyfikować zapisy zawarte w planach miejscowych i studiach, wskazać z dokumencie PZO, by w przypadku przystąpienia do realizacji inwestycji szczegółowo określić wpływ na przedmioty ochrony obszaru.

Pan Wojciech Mróz

Zwrócił uwagę, iż w planach znalazł się zapis „zieleń wysoka powinna być w taki sposób kształtowana, by nie utrudniać przepływu wód powodziowych”, co może być pretekstem do usuwania łągów.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę, że to ustawa przeciwpowodziowa określa sposób kształtowania zieleni, miejscowe plany i studium nie mogą być z nią sprzeczne. Podkreśliła, iż drzewa martwe nieusuwane z łągów, podczas wezbrań stanowią poważne zagrożenie dla mostów.

Pani Dorota Rogala

Zwróciła uwagę, że ilość martwego drewna jest wskaźnikiem kardynalnym dla łągów, a więc wg GIOŚ m.in. obecność martwego drewna decyduje o ich dobrym stanie.

Pan Lucyna Zymyn

Wyjaśniła, że powinno się ostrożnie formułować zapisy PZO, gdyż mogą być sprzeczne z innymi ustawami a ich konsekwencje mogą stanowić zagrożenie dla innych podmiotów.

Pan Maciej Ciuła

Wyraził opinię, że z kolei usuwanie martwych i chorych drzew z łągów obniża ocenę stanu zachowania tych siedlisk i w konsekwencji postępowanie takie jest sprzeczne z ustawą o ochronie przyrody.

Pani Dorota Rogala

Wyraziła potrzebę wypracowania optymalnego sposobu postępowania z martwymi drzewami w łągach na obszarach Natura 2000.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę, że jeśli w MPZP znajdzie się zapis stojący w sprzeczności z innymi ustawami to jest on nieważny. Zastanowiła się jak wygląda sytuacja w przypadku takiej niespójności dokumentu PZO.

Pan Wojciech Mróz

Zauważył, że drzewa rosnące na wałach nie muszą być siedliskiem przyrodniczym.

Pani Lucyna Zymyn

Wyraziła opinię, że nie można traktować nadrzecznych siedlisk przyrodniczych jako rezerwatu przyrody.

Pani Dorota Rogala

Odpowiedziała, że nie chodzi o utworzenie rezerwatu. Dodała, że zgodnie z ustawą o ochronie przyrody nie można podejmować działań skutkujących pogorszeniem stanu ochrony lub zniszczeniem siedliska przyrodniczego.

Pani Lucyna Zymyn

Poinformowała, że przy wykonywaniu planów zagospodarowania przestrzennego standardowo stosuje się sformułowanie „zakrzaczenia, zadrzewienia”, które mają konkretną definicję. Sformułowanie „zieleń wysoka” jest niejednoznaczne.

Pan Wojciech Mróz

Wyraził opinię, że zasadniczo wskaźniki stosowane w monitoringu przyrodniczym tworzone są dla większych kompleksów leśnych i nie powinno się ich stosować do niewielkich zadrzewień.

Pan Sławomir Lubojemski

Poprosił o wyjaśnienie jednego z zadań ochronnych – „lokalizowanie odsypisk żwiru, ustalanych przez gminę w strefie przybrzeżnej w ramach powszechnego korzystania z wód”.

Pani Dorota Rogała

Wyjaśniła, że chodzi o miejsca gdzie można by pobierać żwir w ramach powszechnego korzystania z wód, inwestycja ta jednak powinna być ujęta i rozpatrywana kompleksowo w skali całego obszaru. Potwierdziła, że zapis ten nie powinien funkcjonować jako działanie ochronne.

Pan Sławomir Lubojemski

Odnosił się także krytycznie do sformułowania „ograniczenie negatywnego wpływu funkcjonujących odsypisk żwiru”.

Pan Wojciech Mróz

Odpowiedział, że dokument, który tworzony jest przez wiele osób, będzie jeszcze weryfikowany i dopracowany w szczegółach. Zapewnił, że po przesłaniu finalnej wersji dokumentu odbędzie się ostatnie, czwarte spotkanie ZLW.

Następnie pan Wojciech Mróz zakończył spotkanie dziękując zebranych za przybycie i merytoryczną dyskusję.

Sprawozdanie sporządziła:
Agata Uliszak